

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnia hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

**Raemond, Florimond de
Coloniae Agrippinae, 1655**

VII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

etorij ad S. Frontonem, Sanctones ad S. Europium, Turones ad S. Julianum, Cemonanenses ad S. Julianum, Bellouacenses ad S. Lucianum, Senones ad SS. Potentianum & Sabinianum, Augustodunenses ad S. Andechium, Aginnenses ad S. Firmianum (qui & Ambianensis postea fuit Episcopus) per continuam successionem te deducet. (1) Sic Tertullianus hæreticos sui temporis alloquitur. Edant, inquit, origines ecclesiæ suarum: euoluunt ordinem episcoporum suorum, ita per successionem ab initio decurrentem ut primus ille episcopus aliquem ex Apostolo vel Apostolicis viris, qui tamen cum Apostolis perseveraverit, habuerit auctorem & antecessorem. Quæ vñica probatio ad tuendam veteram nostram possessionem sufficiens est; vt & defectus illæ continua successionalis, quæ nouella Ecclesia apud se reperiri negare non potest, satis demonstrat, nouam illâ esse doctrinam, ac proinde fallam Beza antecessorem Caluinum, hic socium nobis Farellum monstrabit. En tibi rotam seriem. Sed ô miseram successionem, quæ ad tertium gradum non pertingit! At quemadmodum Deus ipsis diabolis quandoque ad ea quæ vult ministris vtitur, faciat non raro ab ipsorum hæreticorum ore exprimit veritatem. Cuiusrei notabilem en tibi historiam, qua & caput hoc concludam.

VII. Homo quidam honesta familia apud Mediomatrices ortus, hærefoe abreptus torrente, ad Miasiterium fuerat adscriptus, & in Germaniam missus: quod ille officium aliquamdiu exercuit, ac quidem in Helvetia eo tempore quo Henricus IV. Galliarum rex, repetito Salassiorum Marchionatu & non reditu, bellum Sabaudio intulit. Hominis huius operam quum Sillerius, vir tam litteris quam multarum rerum experientia ac prudenter instruictissimus, commodam sibi atque utilem fore existimaret. Geneuam eum misit: quo ille profectus, Bezam, apud quem diuerterat, pro more suo ad populum phæleras iacentem, diligenter audiebat. Quodam die quum Beza textum ex cap. Act. Apostolorum de S Stephano explicaret, & Catholicæ Ecclesiæ latifundia cum parui sui regis, ut eum in Præfatione Psalmodiæ Beza-Marcotice appellat, angusta corte compararet, tandem ad Apostolorum successionem delapsus, inquit: Quod si aduersarii regent, ubi sit apud nos illa successio & S. Petri sedes? Mittamus omnino hanc questionem, quum negare non possimus, personalem hanc successionem velut, de manu in manum traditam penes Papistas esse. Paulo post ad Bezam reuertitur Minister ille, vt

& alij pensionarij. Ecquid noui haberet rogatus? Mirabile quid, inquit ille. Tum Beza. Quidnam aut à quo? Tum ille. Cerè à te ipso domine. Dixisse enim Apostolicam successionem penes Papistas esse, inde à S. Petro ad hec usque tempora continuato ordine. Quod si ita est ergo nos jumus schismatici. Ibi Beza. Habent illi, inquit, successionem personalem, nos vero doctrina. Quomodo vero, aiebat Minister, personalis successio à doctrina separari posse? ubi ergo illa capita sunt in quibus hec doctrina residet? quinam illi erunt Pastores ad omne legitime vocati? Tandem abrupo sermone, ne circumstantes offenderentur, bonus ille vir probe omnibus trutinatis ad Sillerium reuersus, animi sui scrupulum ei exposuit, Lutetiamque primum ad Pontificis Legatum Cardinalem Florentinum, ac demum Anno M. DC. Romam profectus, à S. D.N. Clemente VIII. Pontifice, cum septuaginta sex alijs, ad Catholicæ Ecclesiæ communionem receptus fuit, tandem vero in Vasconiam venit, quod patrium solum ei interdictum esset: qui mihi ipse conuersationis suæ, cuius prima fundamenta ipse Beza iecerat, historiam narravit.

DE MINISTRIS, EORUM NO- MINIS ORIGINE, RECEPCIONE, & OFFICIO.

C A P V T VI.

A R G U M E N T U M.

- I. Caluinus missus Episcopi nomine, Ministri nomen retinuit.
 - II. Nominis eius origo.
 - III. Verba Beza ad Lansaci toparcham.
 - IV. Caluinistica Ecclesia nullos agnoscit Doctores.
 - V. De Ministris: quorum officium in veteri Ecclesia fuit famulari, in noua, regere ac gubernare.
 - VI. Quomodo Ministri recipiantur, nefas est eis Latinum textum allegare, eorumque ars præcipua, Institutio, Salarium.
 - VII. Quo loco monachi excucullati apud Calvinistas habeantur.
 - VIII. De manuum impositione.
- I. **E** Quidem quando mecum considero, quod nouæ ille Ecclesiæ architectus, repudiato
Rr 2 Episcopi
1 Vide Galliam Christianam.